

شرح خدمات مورد انتظار فعالیت پژوهشی (RFP)

طراحی الگوی بهینه تامین مالی در زنجیره فعالیت های مختلف صنایع تبدیلی بخش کشاورزی

مروری اجمالی بر موضوع پژوهش:

بانک کشاورزی با هدف تسريع و تسهيل فرايند تأمين مالي سرمايه در گردش بنگاه‌های توليدي، کاهش نياز به دريافت تسهيلات جديد براي تأمين مالي سرمايه در گردش، کاهش انحراف منابع و افزايش کارايي تخصيص منابع مالي، تلاش مي کند تأمين مالي زنجيره تأمين را جايگزين روش سنتي تأمين مالي که مبتني بر پرداخت تسهيلات است، نمايد. مساله اصلي بانک در اين خصوص طراحی الگوی بهینه اين روش تأمين مالي در فعاليتهاي گوناگون است. ماهيت متفاوت زنجيره ها که ناشی از نقش و جايگاه و اهميت حلقه های زنجيره، گردش جريان وجوه، تمرکز منابع مالي و ... است موجب می شود نتوان نسخه و الگوی واحدی را برای همه فعاليتها به کار بست. از طرفی روش و ابزار مناسب تأمين مالي بسته به نوع زنجيره ممکن است متفاوت باشد.

طراحی الگوی بهینه تأمين مالي در زنجيره فعاليتهاي مختلف بخش کشاورزی به عوامل متعددی بستگی دارد. اين عوامل شامل نوع فعاليت کشاورزی، حلقه های زنجيره تأمين، نيازهای مالي در هر مرحله، منابع مالي موجود، سياست‌های دولتي و شرايط بازار می باشد. عوامل کليدی برای طراحی الگوی بهینه تأمين مالي در زنجيره فعاليتهاي بخش کشاورزی به شرح ذيل است:

۱. شناسايی حلقه های زنجيره: برای طراحی الگوی بهینه تأمين مالي در زنجيره فعاليتهاي بخش کشاورزی، لازم است حلقه‌های زنجيره تأمين، مشخص شوند. زنجيره تأمين در بخش کشاورزی شامل مراحل مختلفی مانند تهيه نهاده‌ها، توليد، ذخيره‌سازی، حمل و نقل، فرآوری و بازاریابی محصولات است. اگر حلقه‌های زنجيره تأمين مشخص نشود، به طور دقيق نيازهای مالي در هر مرحله شناسايی نمی شود و با اين ترتيب، طراحی الگوی بهینه تأمين مالي ممکن است با مشکلات مواجه شود. بنابراین، مهم است که قبل از طراحی الگوی بهینه تأمين مالي، حلقه‌های زنجيره تأمين بخش کشاورزی مشخص شود.

۲. ارزيابی نيازهای مالي: نيازهای مالي مختلف در طول زنجيره فعاليتهاي کشاورزی بايد شناسايی شوند. اين شامل نيازهای مالي در مراحل تهيه نهاده‌ها، توليد، ذخيره‌سازی، حمل و نقل، فرآوری و بازاریابی محصولات است. برای هر مرحله، بايد هزینه‌ها، سرمايه‌گذاري‌ها، نياز به تسهيلات مالي و ساير منابع مالي مورد نياز، بررسی شوند. هر مرحله از زنجيره تأمين ممکن است نيازهای مالي خاصی داشته باشد و برای هر حلقه می توان نيازهای مالي و منابع مالي مختلفی را شناسايی کرد.

۳. شناسايی منابع مالي: مرحله بعدی شناسايی منابع مالي موجود است که شامل منابع داخلی مانند سرمايه خود شرکت، درآمدهای فروش، وام‌ها، سرمايه‌گذاري‌های جاری و غيره و منابع خارجی مانند وام‌های بانکی و ساير منابع تأمين مالي است. شناسايی و ارزيابی اين منابع کمک می کند تا بهترين روش‌ها و ميزان منابع مالي را برای هر مرحله تعيين شود.

۴. تأمین و استفاده بهینه از منابع مالی: پس از شناسایی منابع مالی، باید راهکارهای مناسب برای تأمین و استفاده از این منابع طراحی شود که شامل تعیین میزان سرمایه مورد نیاز، میزان وام‌ها، شرایط بازپرداخت، نحوه استفاده از اعتبارات و سایر ابزارهای مالی است. هدف از طراحی این راهکارها، بهبود نقدینگی، کاهش هزینه‌های مالی و بهینه‌سازی ساختار مالی فعالیت است.

۵. سیاست‌های دولتی: سیاست‌های دولتی در زمینه تأمین مالی بخش کشاورزی نقش مهمی ایفا می‌کند. سیاست‌های دولتی می‌تواند شامل تسهیلات مختص بخش کشاورزی، حمایت از برنامه‌های سرمایه‌گذاری در زمینه زیرساخت‌های کشاورزی، ارائه تسهیلات مالی با شرایط ویژه و سیاست‌های تشویقی برای تأمین مالی مستقیم و غیرمستقیم می‌باشد. شرکت‌ها باید با توجه به سیاست‌های دولتی مرتبط، راهکارهای تأمین مالی خود را طراحی کنند.

۶. تحلیل و مدیریت ریسک‌ها: در زنجیره فعالیت‌های کشاورزی، ریسک‌های مالی و عملیاتی وجود دارد که باید شناسایی و ارزیابی شوند. این شامل ریسک‌های مرتبط با تولید، نوسانات قیمت، تغییرات آب و هوا، بیماری‌های گیاهی و دامی، تأخیر در بازگشت سرمایه و سایر عوامل است. با شناسایی ریسک‌ها، شرکت‌ها می‌توانند استراتژی‌ها و راهکارهای مناسبی برای مدیریت و کاهش این ریسک‌ها در نظر بگیرند.

نتایج و اهداف مورد انتظار از اجرای پژوهش

نتایج کلیدی:

نتیجه طراحی الگوی بهینه تأمین مالی زنجیره در بخش کشاورزی، ارائه مناسب منابع و خدمات مالی به عضو و یا بازیگران زنجیره فعالیت کشاورزی است. این هدف‌ها ممکن است شامل موارد زیر باشد:

۱. تأمین سرمایه: بانک‌ها می‌توانند تسهیلات مالی را در اختیار کشاورزان، تولیدکنندگان، تاجران و سایر اعضای زنجیره تأمین کشاورزی قرار دهند. این تسهیلات می‌تواند شامل وام‌های سرمایه‌گذاری، وام‌های سرمایه در گردش، خطوط اعتباری و سایر ابزارهای تأمین مالی (ابزارهای تعهدی) باشد که برای تأمین سرمایه و توسعه فعالیت‌های کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۲. حفظ و بهبود نقدینگی: یکی از مشکلاتی که ممکن است در زنجیره تأمین کشاورزی به وجود آید، نقدینگی ناکافی در بخش‌های مختلف زنجیره است. بانک‌ها می‌توانند با ارائه خطوط اعتباری و تسهیلات اعطایی و تأمین مالی تعهدی، نقدینگی را بهبود داده و فعالیت‌های اعضای زنجیره تأمین را تسهیل کنند.

۳. مدیریت ریسک: بانک‌ها می‌توانند نقش مهمی در مدیریت ریسک‌های مرتبط با فعالیت‌های کشاورزی ایفا کنند. بانک با ارائه خدمات مالی مناسب و تحلیل ریسک، به اعضای زنجیره تأمین کشاورزی کمک می‌کند تا با مدیریت صحیح ریسک‌ها، عملکرد و پایداری بهتری داشته باشند و از طرف دیگر ریسک اعتباری بانک کاهش یابد.

به طور کلی، هدف اصلی بانک‌ها در تأمین مالی زنجیره تأمین کشاورزی بهبود دسترسی اعضای زنجیره به منابع مالی، پرهیز از پرداخت تسهیلات چند باره به یک فعالیت، افزایش نقدینگی و در نهایت کاهش ریسک‌های اعتباری در بخش کشاورزی است.

اهداف و مقاصد:

طراحی الگوی بهینه تأمین مالی زنجیره تأمین فعالیت‌های بخش کشاورزی و ارائه خدمات مالی مناسب و بهینه به بازیگران متنوع زنجیره تأمین متناسب با نیاز آنها و شرایط زنجیره

رعایت معیارهای عملیاتی اجرای پژوهش:

پوشش ابعاد و جنبه‌های :

نتایج این پژوهش باید ابعاد زیر را شامل شود:

۱. شناسایی حلقه های زنجیره
۲. شناسایی منابع مالی مورد نیاز حلقه ها
۳. شناسایی روابط مالی بین حلقه ها
۴. تعیین حلقه و یا حلقه هایی که بانک باید تامین مالی نماید و میزان (مبلغ) تامین مالی
۵. معرفی و ارائه ابزار تامین مالی مناسب و مرتبط با بخش قبل

زمان بندی اجرای پژوهش:

مدت زمان اجرای پژوهش پس از تصویب پروپوزال و عقد قرارداد